

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/87/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010431
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010431.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti odsúdenému A. N., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v NOO a ÚVTOS Trenčín, na neverejnom zasadnutí dňa 14. novembra 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.06.2017, sp. zn. 6Pp/110/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

A. N. vykonáva súhrnný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/3/2016 zo dňa 05.10.2016, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona vo výmere 2 roky a 10 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Na výkon trestu odsúdený nastúpil dňa 11.11.2016 a tento má po započítaní väzby a výkonu trestu v inej veci predpokladane vykonať dňa 10.06.2018. Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie odo dňa 10.01.2017. Dňom 28.09.2017 bol odsúdený preradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 21.03.2017 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného A. N. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.06.2017 po vypočutí odsúdeného napadnutým uznesením sp. zn. 6Pp/110/2017 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného A. N. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s odôvodnením, že u neho nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre podmiennečné prepustenie.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený A. N., ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V sťažnostných dôvodoch uviedol, že nie je správne vychádzať len z toho, koľkokrát bol už v minulosti súdne trestaný. Je potrebné zisťovať, či po podmiennečnom prepustení je možné od neho očakávať vedenie riadneho života, pričom poukázal na to, že pokiaľ bol v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu, nikdy nespáchal trestný čin v skúšobnej dobe, čo je podstatné a je teda predpoklad, že bude viesť riadny život. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a podmiennečne ho prepustil na slobodu.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska posudzovania splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. Citované ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, očakávaním, že v budúcnosti povedie riadny život a vykonaním príslušnej časti uloženého trestu.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, z hodnotenia Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín tak, ako ho podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, vyplýva, že odsúdený si svoje povinnosti vo výkone trestu plní, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, bol 1x disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Program zaobchádzania sa menovanému darí plniť, riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako nízke a resocializačná prognóza po prepustení z výkonu trestu u menovaného je hodnotená ako priaznivá.

V súvislosti s posledne uvedeným a tiež pri zodpovedaní otázky, či je splnená i ďalšia materiálna podmienka na podmiennečné prepustenie a to záver súdu o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení, krajský súd považuje za nutné zvýrazniť, tak ako už konštatoval aj okresný súd a vyplynulo to z obsahu spisu, že odsúdený bol doposiaľ už 12-krát súdne trestaný a to pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť, pričom už v minulosti mu boli ukladané tresty odňatia slobody. Uvedené svedčí o tom, že odsúdený je osobou so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom ani predchádzajúce odsúdenie a uložené tresty nemali na odsúdeného dostatočný vplyv. Z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Neobstoja v tomto smere sťažnostné námietky odsúdeného, že trestnej činnosti sa nikdy nedopustil v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení. Nie je účelom trestu, aby sa páchatel choval riadne len v skúšobnej dobe po prepustení z jeho výkonu. Povaha predchádzajúcich odsúdení a spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že aj napriek pozitívnemu hodnoteniu jeho správania a plneniu povinností svedčiacemu o jeho polepšení a snahe po náprave, nebol u neho ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnej miere stotožnil. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného A. N. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.